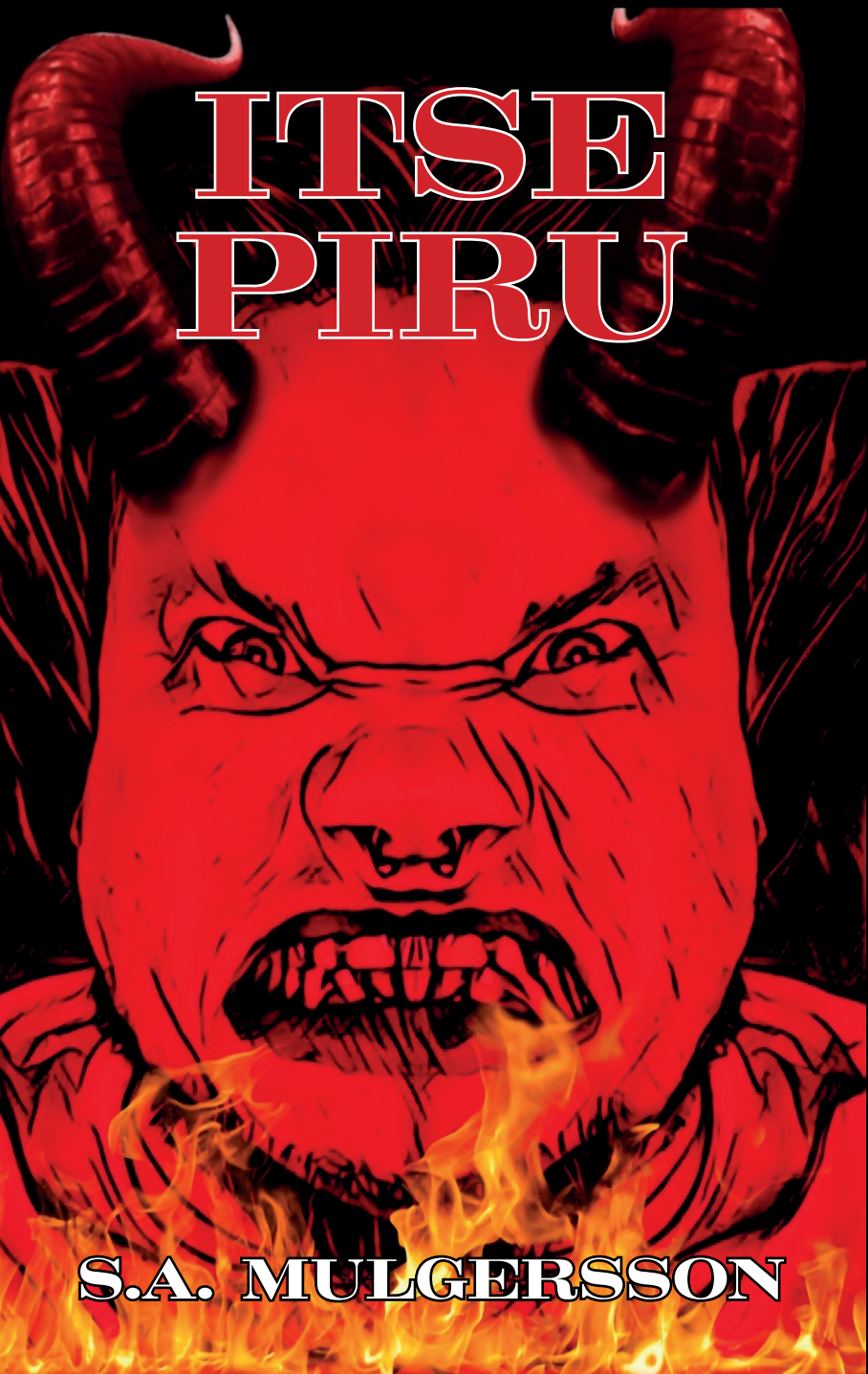

ITSE PIRU

S.A. MULGERSSON

S.A. MULGERSSON

ITSE PIRU

© 2022 S.A. MULGERSSON

Kannen suunnittelu: S.A. MULGERSSON, VIRPI MÄKELÄ
Sisuksen taitto: S.A. MULGERSSON

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6156-4

LAUANTAI

On lauantain vastainen yö. Kello on tasan neljä aamuyöstä, mutta Jesse ei saa unta rivitaloasunnossaan. Hän vain istuu sohvalla ja katsoo televisiota mietteliäänä. Hän tuntee olonsa hyvin masentuneeksi ja tyhjäksi. Olohuoneen pöydällä on pistooli, jota Jesse välillä vilkaisee nopeasti. Hän tietää, että siinä on vain yksi luoti pesässä. Yksihän riittää.

Hänen kätensä tihkuvat hikipisaroita. Jesse kuivaa hikiset kätensä farkkuihinsa ja alkaa tuskastua.

"Teenkö sen?" hän miettii ja vilkaisee jälleen ladattua pistoolia. Jesse vaihtaa asentoa. Tässä mielentilassa on vaikea löytää mukavaa asentoa edes omalta tutulta sohvalta. "Tee se nyt saatana!" hän karjaisee päässään. "Nyt vittu lähtee!"

Jesse ottaa nopeasti aseensa pöydältä ja painaa sen ohimoaan vasten. Hänen ilmeensä ei värähdäkään.

"Se on nyt sitten menoo", hän miettii. Sitten hän painaa silmänsä kiinni ja valmistautuu painamaan liipaisinta. Yksi kyynel vierähtää hänen poskelleen, ja

muistoja vilahtaa nopeasti hänen elämästään ajatuksina.

Yhtäkkiä puhelin soi.

"No kuka vittu siellä nyt on? Juuri nyt!" Jesse miettii tuohtuneena ja laskee aseensa takaisin pöydälle. Hän ottaa kännykkänsä olohuoneen pöydältä ja katsoo kuka soittaa. Se on Pave, hänen vanha lapsuudenystävänsä. Jesse ryhdistäytyy ja vastaa sitten puhelimeen.

- No moi, Jesse yrittää vastata normaalisti.

- Moro, olikö hereillä vai, mitä sä touhuut? Pave tervehtii ja kysyy nopeasti.

- Kattelen tässä Putousta nauhalta.

- Aha... Täs on semmonen juttu päällä, että mä olen vähän kusessa, pystyksä jeesaa vähän? Pave kuulostaa hieman kiihtyneeltä.

- Mitä sä tarkoitat? Jesse kysyy.

- Puhutaan mieluummin kasvotusten. Kuinka nopeesti sä pääsisit mun luo? Olis vähän kiirus...

Jesse huokaisee, mutta on valmis aina auttamaan lapsuudenystäväänsä Pavea.

- Just... No jos mä juon vaan nopeesti kupin kahvia ja lähen sitten ajeleen sinnepäin.

- Ok. Hyvä homma. Tuu nopeesti.
Sitten Pave lopettaa puhelun

Jesse miettii, että "mitähän nyt? Onko Pavella ja hänen puolisollaan Roosalla ollut taas riitaa? Hän kuulosti hieman hätääntyneeltä."

"Paras vetää vedot ja lähteä liikkeelle", hän miettii. Jesse tarkoitti puhelussa kahvilla pirivetoja, hän käyttää piikkiä. Sitten hän valmistaa vedon keittiössä snapsilasiin ja menee kylpyhuoneeseen vetämään sen. Hän työntää neulan kyynärtaipeeseensa ja painaa piikin männän pohjaan nopeasti ja puuskuttaa hetken. Jesse on nyt skarppina ajamaan. Tähän on mennyt aikaa noin vartin verran.

Jesse siistii kammalla nopeasti vaaleanruskeat hiuksensa. "Nyt on aika lähteä. Parasta mennä nopeasti." Jessellä ei ole mitään hajua, miksi Pave oli niin hätääntynyt. Hän nappaa avaimet keittiön pöydältä ja heittää takin niskaan. Ovella hän kuitenkin pysähtyy ja kääntyy takaisin ottamaan pistoolin olohuoneen pöydältä. Jesse laittaa sen selän ja vyön väliin. "Ei sitä ikinä tiedä", hän miettii. Hän sammuttaa asunnon valot ja poistuu sieltä vähin äänin.

Hän avaa auton oven, sujahtaa kuskin paikalle kuin salama ja käynnistää auton. Auto hörähtää käyntiin, ja hän peruuttaa pihalta autotielle totuttuun tapaan.

Matkalla hän miettii, miten juuri aikoi tappaa itsensä. Mieleen tulvii ajatuksia avovaimosta. He ovat olleet asumuserossa jo jonkin aikaa, mutta nyt hän kaipaava Jonnaa. Jotenkin eniten kuin koko sinä aikana kuin he ovat olleet erossa.

Mutta nyt ei auta miettiä moisia. Ystävä on jonkinnäköisessä pulassa, ja pakkohan sitä on mennä auttamaan, mitä ikinä siellä onkaan vastassa, kaikki otetaan vastaan. Se on aina ollut Jesselle mielekäs mentaliteetti.

On lokakuun loppu, ja arvoituksellinen sumu peittää aamuöistä kaupunkia, jonka läpi Jesse ajaa nopeusrajoitusten mukaisesti. Kaupunki on täysin hiljainen tähän aikaan yöstä.

Hän saapuu Paven kerrostalolle ja parkkeeraa vieraspaikalle, jonka jälkeen hän sammuttaa auton. Jesse hengähtää hetken - "taidan olla aika hyvissä vauhdeissa". Ihan laadukasta kamaa, kuten hänellä yleensä aina on.

Hän soittaa Pavelle alaovelta.

ITSE PIRU

S.A. MULGERSSON

Jessen elämä saa syksyisenä viikonloppuna yllättävän käänteen, kun hänen lapsuudenkaverinsa Pave soittaa ja pyytää apua.

Tämä aloittaa raa'an tapahtumasarjan, jonka aikana hänen on tehtävä hankalia päätöksiä keskellä huumehöyryistä sekoilua.

Kuinka Jessen lopulta käy?

9 789528 061564

